

- a) naczelnik wydziału zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych w:
Warszawie, Łodzi, Stalinogrodzie, Krakowie,
Wrocławiu, Poznaniu i Gdańsku 800 zł,
Lublinie, Szczecinie i Olsztynie 700 zł,
- b) zastępca naczelnika wydziału zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych 600 zł,
- c) kierownik działu lecznictwa dyrekcji okręgowych kolei państwowych w:

Warszawie, Krakowie, Łodzi, Stalinogrodzie, Wrocławiu, Poznaniu i Gdańsku	500 zł,
Lublinie, Szczecinie i Olsztynie	400 zł,
d) starszy inspektor-lekarz (dentysta)	300 zł,
e) inspektor-lekarz (dentysta)	200 zł.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1955 r.

Przewodniczący Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1605

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 6 grudnia 1955 r.

w sprawie zatrudnienia inwalidów wojskowych.

Na podstawie art. 25 ust. 5 i art. 43 ust. 1 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 37, poz. 159), art. 33 ust. 7 i art. 48 ust. 1 dekretu z dnia 18 września 1954 r. o zaopatrzeniu emerytalnym generałów (admiratów), oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 41, poz. 181), art. 33 ust. 7 i art. 40 dekretu z dnia 27 lipca 1955 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów organów bezpieczeństwa publicznego oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 31, poz. 184) oraz art. 33 ust. 7 i art. 40 dekretu z dnia 9 listopada 1955 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 43, poz. 273) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wydziały (referenci) rent i pomocy społecznej prezydentów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych, właściwych ze względu na miejsce zamieszkania inwalidów wojskowych, kierują ich do zatrudnienia stosownie do sprawności fizycznej i kwalifikacji zawodowych, zgodnie ze wskazaniami i przeciwwskazaniami komisji lekarskich do spraw inwalidzwa i zatrudnienia (KIZ).

2. Skierowanie inwalidy wojskowego do pracy następuje na jego ustny lub pisemny wniosek.

§ 2. Za inwalidów wojskowych, zwanych w dalszym ciągu „inwalidami”, w znaczeniu niniejszego zarządzenia uważa się:

- 1) osoby uznane za inwalidów na podstawie przepisów dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 37, poz. 159),
- 2) osoby uznane za inwalidów na podstawie przepisów dekretu z dnia 18 września 1954 r. o zaopatrzeniu emerytalnym generałów (admiratów), oficerów zawodowych i podoficerów nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 41, poz. 181),
- 3) osoby uznane za inwalidów na podstawie przepisów dekretu z dnia 27 lipca 1955 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów organów bezpieczeństwa publicznego oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 31, poz. 184),
- 4) osoby uznane za inwalidów na podstawie przepisów dekretu z dnia 9 listopada 1955 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 43, poz. 273),
- 5) osoby uznane za inwalidów wojennych lub wojskowych na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r.

§ 3. 1. Zakład pracy obowiązany jest zatrudnić inwalidę skierowanego przez prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej stosownie do jego sprawności fizycz-

nej i kwalifikacji zawodowych zgodnie ze wskazaniami i przeciwwskazaniami KIZ.

2. Jeżeli stanowisko pracy nadające się dla inwalidy jest obsadzone przez pracownika zdrowego, zakład pracy obowiązany jest w ramach planów zatrudnienia przenieść tego pracownika na inne stanowisko, a na jego miejsce zatrudnić skierowanego inwalidę.

§ 4. Zakład pracy obowiązany jest zatrudniać nadal, stosownie do sprawności fizycznej i kwalifikacji zawodowych, inwalidów, którzy przed powstaniem inwalidztwa pracowali w tym zakładzie pracy — nawet bez skierowania prezydium.

§ 5. Zakład pracy obowiązany jest zawiadomić właściwe prezydium rady narodowej o podjęciu pracy przez inwalidę skierowanego przez prezydium, jak również zatrudnionego w przypadku określonym w § 4.

§ 6. 1. Zakład pracy obowiązany jest:

- 1) zapewnić zatrudnionym w zakładzie inwalidom warunki bezpieczeństwa i higieny pracy odpowiednie do rodzaju ich kalectwa (schorzenia),
- 2) dostosować i ulepszać warsztaty pracy do możliwości pracy inwalidów,
- 3) troszczyć się o stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych inwalidów, w szczególności przez organizowanie i prowadzenie dla nich odpowiedniego szkolenia zawodowego,
- 4) otoczyć inwalidów właściwą opieką.

2. W celu prawidłowej realizacji zadań wymienionych w ust. 1 zakład pracy obowiązany jest zapewnić zakładowym instruktorom inwalidzkim właściwe warunki pracy i pomoc w wykonywaniu ich zadań.

§ 7. Wydziały rent i pomocy społecznej prezydentów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) obowiązane są udzielać zakładom pracy pomocy w sprawach związanych z właściwym zatrudnieniem inwalidów, a w szczególności w sprawach:

- 1) doboru zajęć dla inwalidów,
- 2) dostosowania maszyn, urządzeń i narzędzi pracy do kalectwa inwalidów,
- 3) zabezpieczenia właściwej opieki nad inwalidami.

§ 8. 1. Zakład pracy może rozwiązać umowę o pracę, zawartą z inwalidą, tylko z ważnych przyczyn za uprzednią pisemną zgodą prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, niezależnie od tego czy inwalidą zatrudniony był na podstawie skierowania prezydium rady narodowej, czy też został przyjęty do pracy bez takiego skierowania.

2. W razie zaistnienia ważnych przyczyn, uzasadniających rozwiązanie z inwalidą umowy o pracę, zakład pracy obowiązany jest niezwłocznie zwrócić się do właściwego prezydium rady narodowej z pisemnym wnioskiem o wyrażenie zgody na rozwiązanie umowy o pracę. We wniosku należy wskazać powody zamierzonego rozwiązania umowy.

3. Prezydium rady narodowej, które otrzymało wniosek o wyrażenie zgody na rozwiązanie umowy o pracę z inwalidą, obowiązane jest rozpatrzyć sprawę i udzielić pisemnej odpowiedzi w sprawach dotyczących robotników w ciągu czterech dni, w sprawach zaś dotyczących pracowników umysłowych — w ciągu siedmiu dni.

4. Ważnymi przyczynami do rozwiązania z inwalidą umowy o pracę są przyczyny upoważniające pracodawcę do niezwłocznego rozwiązania umowy na podstawie:

- 1) przepisów art. 13, 14 i 18 rozporządzenia z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. Nr 35, poz. 324),
- 2) przepisów art. 32, 33 i 37 rozporządzenia z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. Nr 35, poz. 323).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki

1606

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 10 grudnia 1955 r.

w sprawie ustalenia wzoru umowy o pracę z dozorcą łowieckim.

Stosownie do przepisu § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 24 września 1955 r. w sprawie dozorców łowieckich (Dz. U. Nr 40, poz. 250) zarządza się, co następuje:

§ 1. Umowę o pracę z dozorcą łowieckim zawiera się według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: J. Dąb-Kocioł

Załącznik do zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 10 grudnia 1955 r. (poz. 1606).

UMOWA O PRACĘ

W dniu 195 . . . r. pomiędzy reprezentowanym przez ob. działającym na podstawie zwanym dalej „pracodawcą”, a ob. „zamieszkałym w zwanym dalej „pracownikiem”, zawarta została umowa treści następującej:

§ 1. Pracodawca powierza, a pracownik przyjmuje na siebie od dnia 195 . . . r. obowiązki dozorcę łowieckiego w obwodzie łowieckim nr o powierzchni ha, położonym na terenie powiatu województwa

§ 2. Obowiązki pracownika określa § 4 rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 24 września 1955 r. w sprawie dozorców łowieckich (Dz. U. Nr 40, poz. 250).

§ 3. Czas pracy pracownika jest nie normowany.

§ 4. 1. Z tytułu pełnionych obowiązków pracownik otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w kwocie zł (słownie złotych:) brutto miesięcznie, płatne ostatniego dnia miesiąca, oraz premie wypłacane w wysokości i na zasadach określonych zarządzeniem Ministra Leśnictwa w sprawie premiowania dozorców łowieckich.

2. W razie wyjazdu w sprawach służbowych poza obwód łowiecki, zarządzanego przez pracodawcę, przysługują pracownikowi diety i zwrot kosztów podróży na zasadach ustalonych dla pracowników państwowych.

§ 5. Pracownikowi przysługuje prawo do urlopu w rozmiarze i na zasadach, określonych w ustawie z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 365 i z 1950 r. Nr 13, poz. 123) dla pracowników fizycznych.

§ 6. Rozwiązanie umowy może nastąpić przez każdą ze stron po uprzednim dwutygodniowym wypowiedzeniu.

§ 7. W razie rozwiązania umowy o pracę pracownik obowiązany jest zwrócić pracodawcy legitymację i odznakę służbową.

§ 8. W sprawach nie unormowanych w niniejszej umowie stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. Nr 35, poz. 324 z późniejszymi zmianami).

§ 9. Umowa została sporządzona w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których po jednym otrzymuje każda z umawiających się stron.

(podpis pracownika)

(podpis pracodawcy)